

Τὸ ἰδεῶδες τοῦ Δαχμαλᾶ:

— Νὰ συλλάβῃ ἐπ' αὐτοφώρῳ τοὺς ἀγγέλους ποῖον γένος ἔχουν!

Τὸ ἰδεῶδες τοῦ Βασιλέως:

— Νὰ μπωρῇ νὰ λείπῃ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ ὅταν ἀκόμα εἶναι παρῶν.

Βιολάνθρωπος

ΦΡΟΥ — ΦΡΟΥ

Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Κοσσονάκος τὸ ἀστυνομικὸν δελτίον· καὶ εἶδεν ὅτι καλόν· ἀλλ' ἡ Νέα Ἐφημερίς παρεπονήθη καὶ εἶδεν ὅτι οὐ καλόν, διότι κατεπάτει τὰ οἰκόπεδά της καὶ ἐδημοσίευεν εἰδήσεις, δικαιοματικῶς ἀνηκούσας εἰς αὐτήν. Ὁ Κοσσονάκος δὲν ἐχαμπέρισεν ἐκ τῶν φωνῶν τοῦ Καμπουρογλοῦ· καὶ εἶπεν ὅς κάμω τὸ δελτίον μου ὅχι μόνον Ἐφημερίδα τῶν εἰδήσεων, ἀλλὰ καὶ ὀλίγον σατυρικὴν, διότι βλέπω ὅτι ἔχουν πέρασιν τὰ σατυρικὰ φύλλα· ἀντιπολιτεύομαι οὕτω καὶ τὸ Μηδὲν, οὐ τὰ προγράμματα ἐξέσχισα διὰ λόγους ὑψηλῆς ἀστυνομίας.

Τὰ ἐγκαίνια τῆς ἐπὶ τὸ σατυρικώτερον τροπῆς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Δελτίου ἐγένοντο ἀπὸ τῆς προχθῆς Δευτέρας. Ἰδοὺ καὶ δύο τρεῖς δακτυλιαὶ τοῦ μαγιατικοῦ ἄλατος τοῦ κ. Διευθυντοῦ:

«Οὐδὲν κροῦσμα κλοπῆς ἢ εὐλογίας συνέβη χθὲς ἐνταῦθα κλπ.»

Αἱ κλοπαὶ λοιπὸν κατὰ τὸν κ. Διευθυντὴν εἶναι ἐπιδημία, ὡς ἡ εὐλογία, ὁ κοιλικὸς τύφος, κτλ. οἱ δὲ ἀπογυμνούμενοι ὑπὸ τῶν νυκτοκλεπτῶν παθαίνουν κρούσματα.

Ἄν θελήσωμεν τῆς ἐπιδημίας αὐτῆς νὰ προφυλαχθῶμεν δι' ἐμβολιασμοῦ, πρέπει νὰ γίνωμεν ὅλοι κλέπται.

Καὶ ἐλεῖ, ὡς φαίνεται, τείνομεν!

Ἄλλο:

«Συνελήφθησαν σήμερον τὴν πρωίαν περὶ τὸ λυκαυγὲς, ἐντὸς τοῦ ἐπὶ τῆς πλατείας Συντάγματος κήπου οἱ Ἰω. Ματζούρας, στρατιώτης μὲ πολιτικὴν ἐνδυμασίαν καὶ Διαμάντω Τουτεσάκη, ἀμφότεροι ἐξ Ἀνδρου, ἐνησχολημένοι εἰς ἐρωτικὰς συνεντεύξεις.»

Προσοχὴ ἐργολάβοι! Προσοχὴ ἐργολάβισαις!

Νόστιμον θὰ εἶναι ὅταν αἱ ἐρωτικαὶ συνεντεύξεις γίνωνται ἀπὸ τοῦ παραθύρου νὰ βλέπῃ τις τὰ ὄργανα τοῦ Κ. Διευθυντοῦ μεταχειριζόμενα σκάλας τῶν πυροσβετῶν διὰ νὰ συλλάβουν τοὺς ἐρωτευομένους!

Κᾶτι περίεργα πράγματα συνέβησαν τὴν Κυριακὴν εἰς τὴν Ρόμβην, ἥτις ἐπανηγύριζε ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ εἰς ἀρχιεπίσκοπος καὶ ὁ ἐφημέριος ἐμάλωναν· ὁ ἀρχιεπίσκοπος ἰδρῶσας, κουρασθεὶς διὰ τὸ πολὺ πλῆθος καὶ τὴν στενότητα τῆς ἐκκλησίας, ἤθελε νὰ τελειώσουν τὴν ἀκολουθίαν μίαν ὥραν προτύτερα καὶ μερικὰ νὰ φάγουν, μερικὰ

νὰ παραλείψουν· ὁ ἐφημέριος ὁμῶς ἀπηνῆς, μὴ ἐννοῶν νὰ χαρίσῃ οὐδὲ λέξιν εἰς τὸ εὐλαβὲς πλήρωμα, τὸ ὁποῖον ἐπλήρου τὴν Ρόμβην, ἐπέμενε νὰ λεχθοῦν ὅλα, ὑποστηρίζων ὅτι ἤξιζε τὸν κόπον χάριν τοῦ Σαβασῶ νὰ ἰδρῶσῃ λιγνὴ καὶ τὸ πονεῖν ἐνὸς ἀρχιερέως. Ὁ ἀρχιερεὺς ὁμῶς ὁ ὁποῖος ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἐφρόντιζε περισσότερον διὰ τὸν ἑαυτὸν τοῦ παρὰ διὰ τὸν Θεόν, ἤθελε νὰ διδάξῃ πειθοχρῆν εἰς τὸν ἐφημέριον, ἀλλ' ὁ ἐφημέριος τοῦ ἀπῆντησεν ὅτι ἂν αὐτὸς εἶνε δεκανεὺς του, ὁ Θεὸς ὁμῶς εἶνε ἀρχιστράτηγος καὶ τῶν δύο, πρὸ τοῦ ὁποῖου ὀφείλει καὶ αὐτὸς νὰ κάμῃ σχῆμα, καὶ ὅτι ἂν ἤκουε τὰς διατάγας του θὰ τοὺς ἐκάθιζον εἰς τὰ ἐδώλια τοῦ στρατοδικείου· ἀλλὰ τίποτε· ὁ ἀρχιεπίσκοπος εἶχε βρεθῇ καὶ ἤθελε νὰ φύγῃ· ὁ ἐφημέριος δὲν τὸν ἄφινε καὶ οὕτω ἤκουε το ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ ἡ λογομαχία ὅτε μία κωνδήλα... ἔπεσεν ἀπὸ τὴν θέσιν της μετὰ κρότου· τὸ πλῆθος ὅλον ἐνεβόησε· ἦτο θαῦμα· ὁ Θεὸς θυμώσας ἔρριψε τὴν κωνδήλα εἰς τὰ μούτρα τοῦ ἀρχιεπισκόπου, ὅπως μερικοὶ ἐκσφενδονίζουσιν τὸ ποτήρι των ἢ τὸ πιάτο των κατὰ τῆς κεφαλῆς ἐκείνου ποὺ τοὺς πειράζει· καὶ οὕτω ἐτελείωσε τὸ ἐπεισόδιον.

Τὸ ἐπεισόδιον τοῦ κουρέως τῆς συνοικίας Ψυρῆ, ὅστις ἐξηπάτησε τὴν δυστυχῆ Ἀλεξανδρινὴν κόρην, εἶνε ἐν ἐπιπλέον τεκμήριον ὅτι οὐ μόνον ἡ στέγη τῆς ἡμετέρας κοινωνίας διερράγη, ἐκλινε, κλονεῖται, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ θεμέλια κατεκρήνησαν, ὑπεσκάφησαν, ἠρειπώθησαν· ὁ κουρεὺς αὐτὸς ὁ ἀποφασίσας νὰ συμπίεσῃ τὸν βίον του εἰς τὸ νὰ σαπουνίσῃ μούτρα καὶ νὰ γδέρνῃ ἐτιδερμιδὰς ἐν τὸς μίξ ὑγρὰς ὁπῆς, αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην νὰ λειποτακτῇ ἀπὸ τὴν συζυγικὴν κοίτην, νὰ στήσῃ ἄλλου φωλεᾶν ἔρωτος, ἐνῶ τὰ παῖδιά του τὸν περιμένουν νὰ ἔλθῃ τὸ ἑσπέρας μὲ τὸ ψωμί ὑπὸ μασχάλην καὶ τὸ μαγδῆλι γεμάτο· καὶ τὸν ἔρωτά του αὐτὸν θέλει νὰ τὸν ἐγκαθιδρύσῃ ἐντὸς τῆς ἰδίας του οἰκίας, μεταξὺ τῆς κλίνης τῆς συζύγου του καὶ τοῦ λίκνου τῆς κόρης του, ἀπειλῶν ὅτι θὰ φονεύσῃ τὴν σύζυγόν του, ἂν δὲν περιποιηθῇ ὅπως πρέπει τὴν ἐρωμένην του. Ἡ σύζυγός του, πειθαυαγκάζεται νὰ βλέπῃ ἀρπαζόμενα πρὸ τῶν ὀμμάτων της τὸ ψωμί της καὶ τὰ φιλήματα του· ἀλλὰ πνιγμένη εἰς τὰ δάκρυα ἔρωτος τὴν νέαν ἂν ἡ τρώγλη ἐκείνη ἐν ἡ φωτοζωοῦν, εἶνε τόπος δι' ἔρωτα, τὴν ἐξορκίζει νὰ μὴ παρεντεθῇ μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ συζύγου της καὶ ἡ νέα συγκινεῖται βλέπουσα ὅτι ἀληθῶς εἶνε περιττὴ ἐκεῖ καὶ ἀπέρχεται· ἀλλ' ὁ κουρεὺς, τρελλὸς ἐκ παραφορᾶς, ἐμμένων εἰς τὴν μανίαν του, τρέχει εἰς τὴν γρατὰν μητέρα τῆς νέας ὅπου εἶχε καταφύγει αὐτή, δέρνει τὴν μητέρα, ἀπάγει βαρέως τὴν κόρην καὶ τὴν φέρει εἰς τὴν οἰκίαν του. Καὶ τότε ὁ ἀδελφὸς τῆς συζύγου του ὀργισθεὶς τὴν φονεύει τὴν δυστυχῆ!

Διατί; μήπως ἡ νέα ἐζήτησε νὰ τὸν σαγηνεύσῃ; ποῖος ἠπάτησεν αὐτὸς ἢ αὐτή; αὐτὴ ἥτις παρεδόθη ἐξ ἀδυναμίας ἢ πείνης ἰσως, οὐχὶ εἰς ἐγγαμὸν οἰκογενειαρχὴν, ἀλλ' εἰς ἄγαμον, ὅπως παρουσιάσθη ὁ φρεναπάτης οὗτος, ὅστις τίς οἶδε μὲ ποίας ὑποσχέσεις μελλούσης συμβιώσεως κατώρθωσε νὰ τὴν δελεάσῃ; Πταίει αὐτὴ ἥτις οὕτε τὴν διακόμευσιν της δὲν ζητεῖ νὰ διεκδικήσῃ, ἀλλὰ συμμάζευσεν τὰ ῥάκη τῆς τιμῆς της φεύγει χάριν τῆς κο-

πομένης συζύγου καὶ τῶν κλαθμηριζόντων τέκνων, αὐτὴ ἦν οὗτος καταδιώκει ὑπὸ τοῦ πάθους τοῦ οἰστρηλατούμενος, καὶ ἦν διὰ τῆς βίας φέρει ὀπίσω; Ἄν ἐπρόκειτο ἡ σφαῖρα τοῦ βεβόλθου νὰ διευθυνθῇ κάπου, ἄλλο κόκκαλον ἔπρεπε νὰ συντρίψῃ, εἰς ἄλλο κρέας ἔπρεπε νὰ φυτευθῇ.

Καὶ ἔπειτα ὁ παλληκαρὸς ὁ κουινιάδος! δολοφονεῖ μίαν κόρην, μίαν κόρην! εἶνε θαῦμα πῶς δὲν ἔσπασεν ἐξ αἰσχύνης τὸ βεβόλθου νὰ τοῦ θραύσῃ τὰ μοῦτρα! αὐτὴ ἡ ἀνανδρεῖα φοροῦσα τὸ βρακί τῆς θρασύτητος εἶνε φρικαλέα τοὺς βλέπετε τοὺς γεννάδας! ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν τοὺς ἔχομεν δύο, ἓνα ὅστις σκοτώνει τὴν ἀδελφὴν του καὶ ἄλλον ὅστις σκοτώνει τὴν ταλαίπωρον ἀλεξανδρινήν!

Ἴδου τὸ Σαριβαρὴ τῶν Παρισίων πῶς ἀνήγγειλλε τὴν ἐν Βερολίῳ διατριβὴν τοῦ Βασιλέως:

«Τὰ πράγματα περιπλέκονται!

«Ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ἐν Γερμανίᾳ.

«Θεέ μου! θὰ ἔχωμεν πάλιν καμμίαν συνέντευξιν ἡγεμόνων;

«Εὐρωπαϊκὴ ἰσορροπία, βάστα καλά!»

Βλέπετε ὅτι μᾶς πῆραν κι' ἄλλου μυρουδιά!

Γνωρίζετε τὸ μέσον τὸ ὅποτον ἐπρότεινεν εἰς τὰς ὁμοφύλους τῆς ἡμετέρας γυναιγωγὸς—κατὰ τὸ δημαγωγός—Λουίζα Μισέλ ἢ Μιχαλοῦ, διὰ νὰ ἀναγκάσουν τοὺς ἀνδρας νὰ μοιρασθῶσι μὲ τὴν τὰ πολιτικὰ δικαιώματα. Ταῖς ἐπρότεινεν ἀπεργίαν τῶν συζυγικῶν καθηκόντων.

Γνωρίζετε ἐπίσης καὶ τὴν περίφημον Δίκην Φεναιῦρου τὴν διεξαχθεῖσαν ἐσχάτως ἐν Παρισίοις. Ἡ γυναικὶς τοῦ Φεναιῦρου, ἐβοήθησε τὸν σύζυγόν τῆς νὰ δολοφονήσῃ τὸν πρῶτον ἐραστὴν τῆς Ὠδέρ.

Ὁ δικηγόρος τῆς ζεῦρετε ποῖαν ἐλαφρυντικὴν περιστάσιν ἔφερε;

«Δὲν μπορούσε νὰ ξαναγίνη μητέρα, ἐκτὸς ἂν ἤθελε νὰ ριψοκινδυνεύσῃ τὴν ζωὴν τῆς. Καὶ ὁ σύζυγός τῆς τὴν ἐφείδετο. Λοιπὸν αἱ γυναῖκες αἵτινες δὲν δύνανται νὰ εἶναι τέλειαι σύζυγοι, παθαίνονται, γίνονται σχεδὸν τρελλαί, ὥθονται εἰς τὸ ἐγκλημα ἀσυνειδήτως.»

Τὸ Σαριβαρὴ συνδυάζον τὴν περὶ ἀπεργίας πρότασιν τῆς Λουίζας Μιχαλοῦς μὲ τὰς παρατηρήσεις αὐτὰς τοῦ δικηγόρου τῆς κκυόργου Γαβριέλλας Φεναιῦρου,

—Λοιπὸν, λέγει, ἡ κυρία Λουίζα προτείνουσα εἰς τὰς γυναῖκας ἀπεργίαν, ζητεῖ νὰ τὰς κάμῃ τρελλὰς, νὰ τὰς σπρώξῃ εἰς τὸ αἶμα, ἀφοῦ πᾶσα γυνὴ ἥτις δὲν δύναται νὰ εἶναι τέλειαι σύζυγος παθαίνεται καὶ διαταράσσεται ὁ ὁργανισμὸς τῆς.

Αὐτὰ ὅλα ἐννοεῖται δὲν περνοῦν στὴν Ἀθήνα, διότι ὅπως εἶπεν ὁ Σουρῆς, ἐδῶ ἂν γίνη ποτὲ ἀπεργία εἰς τὸ ζήτημα αὐτό, θὰ προκληθῇ ἐκ μέρους τῶν ἀνδρῶν.

Ὡραία σκηνὴ ἐν Ῥωσίᾳ:

Εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου καταβαίνει νέα, γαρτάρια Ῥωσὶς χωρική, ἥτις φέρει τὰς δύο ἐξοχὰς τοῦ στηθὸς τῆς ἀπειλητικὰς.

Παρουσιάζεται ἀστυνόμος ὅστις ζητεῖ νὰ τὴν συλλάβῃ.

—Καλὲ πηγαίνω παραμὰνὰ γιὰ τὸ παλάτι.

Ὁ ἀμείλικτος ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος δεικνύων τὰς ἐξοχὰς:

—Ἀπόδειξέ μου πῶς αὐτὰ δὲν εἶναι βόμβαις γιομάταις δυναμίτιδα.

Ἐπιτύμβιον

κατὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς

τῷ τέως Δημάρχῳ Σούτσῳ:

Χοὺς ἦ; καὶ εἰς χοῦν ἀπελεύσῃ!

Ἐν Εὐρώπῃ ἀναγινώσκει τις εἰς τὰ παράθυρα τῶν Ἐμπορικῶν χρυσοῖς γράμμασιν. English spoken. (Ἐδῶ ὁμιλεῖται καὶ ἡ ἀγγλική).

Συμβουλευόμεν τὰ ἐμπορικὰ μᾶς νὰ εὐρωπαϊτσούν καὶ κατὰ τοῦτο καὶ νὰ ἐπιγράψουν:

—Ἐδῶ μιλανε καὶ ἀρβανίτικα!

Μία σκέψις:

Ἡ Ἀγγλία προστατεύει τὴν Αἴγυπτον ὅπως ὁ Πλακιώτης τὴν ἀγαπητηκιά του: δηλαδή μὲ τὸ ξόλο.

ΚΑΡΑΛΗ—ΔΕΡΒΕΝ.

Ὡ παῖδες τῶν Ἑλλήνων, εἰς τ' ἄρματα καὶ πάλι, ὁ Ἄρης μὲ τρουμπέτα εἰς μάχας μᾶς καλεῖ, οἱ Τούρκοι θυμωμένοι ἐτήκωσαν κεφάλι, καὶ Ἑλληνικὰ τουφέκια βροντοῦν ὅτὸ Καραλή. Τί εἶναι τοῦτο πάλι τὸ ξαφνικὸ μυντάτο; γιὰ τὸ Δερβὲν νὰ ἔλθῃ τὸ ἔθνος ἄνω κάτω;

Ὡ! ὕστερ' ἀπὸ τόση ἀγγελικὴ εἰρήνη καὶ ἡσυχίας καταλήψεις καὶ πανηγυρικὰς, δὲν ἔπρεπε ἡ γῆ μᾶς ἀμάτωτη νὰ μείνῃ, καὶ Τούρκους νὰ μὴ δώμῃ καὶ λόγχας φονικὰς; Λοιπὸν γραφτὸ μᾶς ἦτο γιὰ τὸ Δερβὲν καὶ μόνο νὰ κλάψουμε ἀφράτων παλληκαριῶν τὸ φόνος;

Ἴδου λοιπὸν, μὲ αἶμα τὸ ζήτημα ἐβάφῃ, ξιππάζουν τὴν εἰρήνην τοῦ Γρίβα ἡ φωναῖς, ἀνοίγονται καμπόσων λεβέντηδων οἱ τάφοι, καὶ χύνουν μαῦρο δάκρυ μητέρες ὀρφαναῖς. Γιατί ὁ σὶρ Τρικούπης ἀνθρώπους νὰ σκοτώνῃ, ἐνῶ ὁ Κουμουन्दούρος καὶ μύτη δὲν ματώνει;